

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecători Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Alexandru Mițul,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Guvernul Republicii Moldova împotriva Curții de Conturi a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2003, prin care a fost admis renunțul la acțiune, întărită tranzacția de împăcare pentru tranșarea litigiului și încetat procesul în cauza dată,

c o n s t a ț ă:

La data de 30 ianuarie 2001, Guvernul Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Curții de Conturi a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 26 octombrie 2000, Curtea de Conturi a Republicii Moldova a adoptat hotărârea nr.68, privind rezultatele controlului asupra respectării legislației în procesul privatizării întreprinderilor din sectorul electroenergetic, în care a concluzionat că contractul de vânzare-cumpărare a pachetelor de acțiuni SA „RED Centru”, SA „RED Sud” și SA „RED Chișinău” din data de 07 februarie 2000 către Compania „Union Fenosa Desarrollo y Accion Exterior” a fost încheiat cu încălcarea Legii cu privire la proiectul individual de privatizare a întreprinderilor din sectorul electroenergetic nr.233-XIV din 23 decembrie 1999, și anume, contrar Legii nr.63-XIV din 25 iulie 1998, nu a fost creată o comisie de concurs care urma să pregătească și să petreacă procesul de privatizare a obiectelor, fapt ce a dus la lezarea intereselor statului.

Menționează că, nu este de acord cu hotărârea Curții de Conturi a Republicii Moldova, deoarece privatizarea întreprinderilor vizate a fost efectuată în conformitate cu prevederile legale.

Susține că, în scopul excluderii dublării atribuțiilor Guvernului a comasat Comisia instituită prin hotărârea nr.40 din 25 ianuarie 1999 și Comisia guvernamentală pentru supravegherea procesului de privatizare.

Afirmă că, comisia a pregătit și petrecut concursul la care au participat, la etapa finală Compania „Union Fenosa” și „Luganscoblenergo”, fiind selectat prețul cel mai avantajos.

Invocă că, vânzarea rețelelor de 35 kw indicate în hotărârea contestată, nu au fost obiective incluse în procesul de privatizare dar, au constituit un act de vânzare-cumpărare între Compania „Union Fenosa” și ÎS „Moldtraselectro”, proprietarul rețelelor.

Solicită, anularea hotărârii Curții de Conturi a Republicii Moldova nr.68 din 26 octombrie 2000.

Prin hotărârea Curții de Apel a Republicii Moldova din 27 decembrie 2001 a fost admisă acțiunea și anulată hotărârea Curții de Conturi a Republicii Moldova nr.68 din 26 decembrie 2000 privind rezultatele controlului asupra respectării legislației în procesul privatizării întreprinderilor din sectorul electroenergetic (f.d.196-197, Vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2002 a fost admis recursul ordinar al Curții de Conturi a Republicii Moldova, casată hotărârea Curții de Apel a Republicii Moldova din 27 decembrie 2001 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca nefondată (f.d.220-224, Vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2002 a fost respinsă ca nefondată contestația în anulare declarată de către SA „Union Fenosa” (f.d.252, Vol.I).

Prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2003 a fost admis parțial recursul în anulare declarat de către Procurorul General al Republicii Moldova, casată decizia Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2002 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2001 cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de fond (f.d.261-165, Vol.I).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2003 a fost strămutată cauza conform competenței la Curtea de Apel Chișinău (f.d.375, Vol.I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2003 a fost admis renunțul la acțiune depus de către Guvernul Republicii Moldova, Departamentul Privatizării și Ministerul Energeticii, întărită tranzacția de împăcare pentru tranșarea litigiului și încetat procesul pe cauza dată (f.d.411-412, Vol.I).

La 27 martie 2017, Alexandru Mițul a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2003, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, recunoașterea faptelor că hotărârea Curții de Conturi nr.68 din 26 octombrie 2000 nu a fost executată, sesizarea Procurorului RM privind pornirea urmăririi penale a faptelor aducerii de pierderi Bugetului Național Public al RM dovedite prin hotărârea Curții de Conturi nr.68 din 26 octombrie 2000, sesizarea Inspecției Financiare a Ministerului Finanțelor pentru efectuarea unui control economico-financiar tematic în baza actelor primare și contabile ale SA „RED Centru”, SA „RED Sud” și SA „RED Chișinău”, sesizarea Centrului Național de Expertize Judiciare privind efectuarea expertizei la contractul nr.60 din 07 februarie 2000 privind stabilirea faptelor de neîndeplinire a obligațiilor contractate de către SA „Union Fenosa International” cu privire la investițiile capitale, sesizarea Oficiului teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Gratuită de Stat cu privire la desemnarea unui avocat din oficiu, care îi va apăra interesele.

În motivarea cererii de recurs Alexandru Mițul a indicat că, prin contractul nr.60 din 07 februarie 2000 SA „Union Fenosa International” s-a obligat să investească în SA „RED Centru”, SA „RED Sud” și SA „RED Chișinău” peste 250

mil. dolari SUA, obligație ce nu a îndeplinit-o nici până azi, iar el ca consumator de energie electrică a avut de suferit în urma ilegalităților stabilite prin hotărârea Curții de Conturi a RM nr.68 din 26 octombrie 2000, care nu este executată până la ziua de azi.

La data de 13 aprilie 2017, în adresa intimatului Guvernul RM a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Alexandru Mițul, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarant de către Alexandru Mițul urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, pricina dată a fost intentată la cererea de chemare în judecată a Guvernului Republicii Moldova împotriva Curții de Conturi a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2003 a fost admis renunțul la acțiune depus de către Guvernul Republicii Moldova, Departamentul Privatizării și Ministerul Energeticii, întărită tranzacția de împăcare pentru tranșarea litigiului și încetat procesul pe cauza dată.

În conformitate cu art. 430 lit. a) și b) CPC, sunt în drept să declare recurs, părțile și alți participanți la proces, martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că asupra legalității hotărârilor judecătorești dreptul de a declara recurs le este acordat doar participanților (coparticipanților) la proces ori reprezentanților acestora, dacă sunt împuterniciți în modul stabilit de lege.

Studiind materialele cauzei, Colegiul constată că Alexandru Mițul în cauza dată, nu se încadrează în cercul de subiecți ce sunt în drept să declare recurs, or, Alexandru Mițul nu este participant pe cauza dată.

Datorită acestui fapt, recursul urmează a fi respins ca fiind depus de o persoană ce nu avea dreptul să-l declare.

Or, în conformitate cu art. 27 alin. (2) CPC, instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că recursul declarat de Mițul Alexandru este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră necesar de a respinge recursul, fără a se pronunța asupra fondului încheierii judecătorești atacate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Alexandru Mițcu.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic